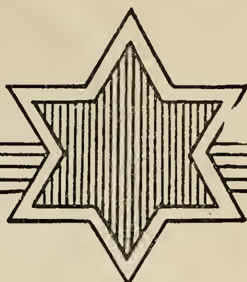
SKANDINAVIENS STJERNE

| FEBRUAR 1945 | 94. AARGANG | NUMMER 2 |

Stjernen i hvert Hjem.

Vort gamle, hæderkronede Blad »Skandinaviens Stjerne« er nu gaaet ind i sit 94. Aar, en anselig og respektabel Alder. Det har i dette lange Spand af Aar udfyldt en stor Mission og bragt Trøst og Opmuntring til Tusinder af Mennesker, der med Interesse har studeret de evige Sandheder og evangeliske Ord, der har været offentliggjort i Bladets Spalter. Og mange er de Mænd og Kvinder, der har bidraget til at gøre »Stjernen« læseværdig med inspirerende Artikler. Mange af disse er gaaet bort, men deres Navne lever videre i de Sidste Dages Helliges Hjerter. Kirkens Medlemmer her i Landet har gennem Bladet høstet Lærdomme, som er blevet en stadig livgivende Kilde, som de øser af den Dag i Dag.

Som for snart 100 Aar siden er »Stjernen« i Dag stadig Bindeleddet mellem Kirken og dens Medlemmer, af hvilken Grund alene den burde kunne findes paa Bordet i hver eneste Sidste Dages Helligs Hjem. Den bringer som før Artikler, der kan inspirere og løfte Sjælen opad paa dens Flugt mod Himmelen for at faa mere Indsigt i Himmeriges Rige. Men trods alt findes der Medlemmer, som ikke abonnerer paa Bladet, en Kendsgerning, man maa forbavses over, da »Stjernen« burde være en selvfølgelig og kærkommen Gæst i hvert eneste Hjem.

Vi vil i det kommende Aar bestræbe os paa at gøre »Stjernen« endnu mere læseværdig, endnu mere interessant gennem gode Artikler af Kirkens Ledere, gennem aktuelt Nyt og ved Behandling af Emner og Lærdomme, der har givet Anledning til Diskussion og divergerende Opfattelser.

Derfor: »Stjernen« i hvert Hjem i 1945!

Orson B. West.

Fastedagens Historie.

Fasteofferinstitutionen i Kirken er af enestaaende og tiltalende Natur. Der har været sagt meget og mere vil blive sagt om den rette Efterlevelse deraf, og de Helliges Pligter med Hensyn til Betaling af Fasteofferet til Hjælp for de trængende, taget af det Beløb, der spares ved at faste.

Een Del af Fastedagen, der sjældent er skrevet om, er dens historiske Udvikling.

I Modsætning til, hvad man kunde forvente, overholdtes Fastedagen i Begyndelsen af Kirkens Historie ikke med det Formaal for Øje at indsamle Beløb til Uddeling blandt de fattige. Denne Praksis blev indført senere paa et Tidspunkt, da der herskede stor Nød.

En af de tidligste Henvisninger til Fastedagen i Kirken omtales i Bind 5 af Historical Record, hvor følgende skrives:

Foruden at blive brugt til almindelige Gudstjenester og Nadvermøde hver den første Dag i Ugen var Templet (i Kirtland) fyldt til sidste Plads af store Skarer den første Torsdag i hver Maaned, idet denne Dag blev strengt overholdt af de Sidste Dages Hellige som Faste- og Bønnedag. Disse saakaldte Fastemøder var saa hellige og interessante, at Sproget ikke er i Stand til at beskrive dem.

Under disse Møder var Herrens Aand i rigt Maal udgydt over de forsamlede, og det gav sig Udslag i Form af Helbredelser, Profeti, Tungetale og andre af Evangeliets Gaver og Kræfter.

Artiklen fortsætter med at fortælle, at Joseph Smith, Profetens Fader og Kirkens Patriark, fungerede ved disse Møder. Han kom ofte til Templet før Daggry for at opsende sine Bønner og afvente de Helliges Komme, idet han strengt overholdt Fasten, og end ikke fugtede sine Læber med Vand, førend Mødet var forbi Kl. 4.

Fastedagen var dengang som nu ledsaget af Bøn, og de tilstedeværende fik Lov til at udtrykke deres Taknemmelighed mod Herren for hans Godhed mod dem og bære Vidnedsbyrd om ham, akkurat som Fastemøderne forløber i Dag.

Kirkens Historie indeholder hyppig Omtale af specielle Fastemøder til Opnaaelse af visse Formaal og for Modtagelsen af visse Velsignelser. Blandt andet omtales en speciel Fastedag i Nauvoo Tirsdag den 17. Januar 1843, som blev holdt »som en Dag af Ydmyghed, Faste, Taksigelse og Bøn for den store Elohim« for Profeten Joseph Smiths Befrielse.

Den 14. Juli 1850 blev der igen holdt et Faste- og Bønnemøde til at drive Koleraen i de Helliges Lejr paa Flugt.

Det er vanskeligt at konstatere, hvor regelmæssigt Faste-

dagen blev overholdt, og hvornaar den blev først holdt, endskønt der er rigelige Beviser paa, at den blev holdt regelmæssigt paa de Helliges første Bopladser.

Til Trods for de mange Henvisninger til Fastedagen er der kun liden Omtale af at give Gaver til de fattige i denne Forbindelse, endskønt Kirkens Historie ofte omtaler de Helliges Bestræbelser for at tage Vare paa de fattige.

To specielle Henvisninger til Gaver til de fattige i Forbindelse med Fasteoffer findes i Journal History of the Church.

En af disse er for Torsdag den 15. Maj 1845. Den siger:

Det var Fastedag i Nauvoo (et andet Bevis paa, at Fastedag holdtes regelmæssigt); alt Arbejde standsede. Der blev holdt Møder i de forskellige Grene, og der blev skænket Gaver til Biskopperne til Uddeling blandt de fattige, og der blev givet saa meget, at der var nok til de fattige til Høsten.

Den anden Henvisning er mere karakteristisk end den første. Det er i Forbindelse med en speciel Faste- og Bønnedag, berammet til Fredag den 27. April 1849, for de Hellige i Pottawattamie Amt, Iowa.

Denne Fastedagsproklamation, der var undertegnet af Orson Hyde, Georg A. Smith og Ezra T. Benson af De tolv Apostles Raad, sagde:

Paa denne Højtidsdag, lad hvert Hjerte glæde sig og lad enhver give noget til de fattige. Bring jeres Gaver og Ofringer til de fattige med til Møderne paa Fastedagen.

Hvis der skulde være Uoverensstemmelser i nogen Gren eller Menighed, lad dem da blive afgjort Fastedag, om ikke før — lad hvert Medlem af Kirken angre for sig selv, og ikke for nogen anden. Lad alt Arbejde hvile, og lad alle, der bekender Kristi Navn, opsende deres mest højtidelige Bønner og helliggøre deres Bønner ved rigelige Gaver til de fattige og trængende.

Nu afholdes der i hele Kirken Verden over Fastemøde den første Søndag i hver Maaned. Denne Dag samles Medlemmer af Kirken til specielle Fastegudstjenester, der kaldes Fastemøde. Medlemmerne spiser denne Dag kun et enkelt Maaltid, og det, de derved har sparet, gives til Kirken, som atter fordeler det til de trængende.

I disse Fastemøder nyder de tilstedeværende den hellige Nadver, hvorefter Tiden overgives til de Hellige til at bære Vidnedsbyrd om Evangeliets Sandhed og om Herrens Godhed mod dem. Hvis Efterlevelsen af Fastedagen overholdtes strengt, vilde der være tilstrækkelige Midler til at tage Vare paa alle trængende og arbejdsløse i Kirken, selv i de vanskeligste Tider.

Som det vil ses af det foregaaende er Fastedagen ikke

altid holdt af Kirken om Søndagen. Denne Dag, den første Søndag i Maaneden, blev givet de Hellige af Kirkens Generalautoriteter den 5. November 1896, og den første Søndag, der saaledes blev benyttet til Fastedag efter denne Orden, var Søndag den 5. December 1896.

Før den Tid var den første Torsdag i hver Maaned Fastedag.

Det er blevet os fortalt af Præsident Brigham H. Roberts i en Tale ved Aprilkonferencen i 1913 og igen i hans Comprehensive History of the Church, at det regelmæssige Fastemøde blev paabegyndt i 1855 paa Grund af den da herskende Hungersnød i Saltsødalen, foraarsaget af Tørke og Græshopper.

Præsident Roberts skriver:

Afgrøderne og Høsten var næsten ødelagt, og Befolkningen maatte igen sættes paa Ration som i den første Tid i disse Dale. De, der havde været omhyggelige med deres Midler, maatte dele med dem, der intet havde. Denne Katastrofe med Tørke og Græshopper blev efterfulgt af en streng Vinter, under hvilken megen Forraad blev ødelagt, og saa, medens de saaledes var udsat for de største Vanskeligheder, blev Ansvaret fordoblet ved en usædvanlig stor Indvandring, baade af vore egne Folk og af Emigrantselskaber paa Vej til Californien, med hvem de Sidste Dages Hellige altid delte deres Smuler. For at imødekomme de meget store Krav, der stilledes til de Sidste Dages Hellige i disse vanskelige Aar blev vor Fastedag indstiftet; Herrens Tjenere indstiftede den første Torsdag i hver Maaned som Fastedag med det Formaal for Øje at skænke til de trængende det, der sparedes ved at afstaa fra mindst to Maaltider. Denne Plan til Imødegaaelse af Fattigdom blev en Institution.

Denne Plan blev dengang en Sukces, har været en Sukces siden og vil uden Tvivl vedblive at være en Sukces, hvor svære end Tiderne bliver.

Brigham Young sagde:

»Tillad aldrig nogen af Dine Børn at lade en eneste Brødkrumme gaa til Spilde, selv om Du ved, at Du har Brød nok til lange Tider«.

OVERTRO.

Overtro er Satans Erstatning for Tro. Gennem hele Historien kan dens aandelige Ødelæggelse spores blandt Menneskene.

Forsøget paa at iklæde livløse Genstande levende Kraft er det mest almindelige bedrageriske Trick. Menneskeskabte Billeder opstilles, saa man kan tilbede dem. Visse Kilder siges at besidde mirakuløs Kraft til at helbrede de syge, som dypper sig i dem. Overtro fører til Afgudsdyrkelse. Afgudsdyrkelse kommer af det onde og Mørkets Magter og fører til Synd og Overtro.

Overtro giver sig til Overflod af med mystiske Tegn og Symboler. Den advarer mod at sidde tretten til Bords eller begynde en Rejse paa en Mandag eller at gaa under en Stige. Den vader i Okkultisme og fryder sig over Halvmørke. Den spaar med en løgnagtig Tunge og maler i skønne Farver Glæden ved al Slags Spil og Hasard. Den foretrækker Chance og Kaos for Lov og Orden.

Overtro appellerer altid til Følelserne, aldrig til Fornuften, som den undertrykker. Den holder sig mere til Overdrivelser og dramatiske Effekter end til Sandheden. Der er ingen intellektuel Fremgang, hvor Overtro har vundet Indpas.

De, der lader sig lede af Overtro, vandrer i Frygt. For dem er den usete Verden en Verden af Rædsel og Fare. Den overtroiske søger forgæves efter Fred og Lykke.

Aarhundreder af Uvidenhed, Uretfærdighed, Had og Frygt afslører den løgnagtige og ubarmhjertige Overtro.

I Modsætning dertil, hvor herlig er da ikke Troen! Tro tilbeder kun Himmelens Gud, og ham alene. Tro lærer, at Naaman, den spedalske, blev helbredt, da han dyppede sig i Jordans Flod, fordi han adlød Guds Bud gennem en bemyndiget Herrens Tjener, og ikke paa Grund af en eller anden Egenskab ved Vandet. Troen afslaar at lægge Vægt paa skjulte Tegn og Symboler, for den lever ved Sandhed, og Sandheden dvæler altid i Lyset. Tro er altid lykkelig,

Kirkeskikkenes Oprindelse.

Aar 122 indførte Biskop Alexander i Rom Vievandet og forordnede, at man skulde blande Vand i Vin ved Sakramentet.
Aar 170 forordnede Biskop Anicetus i Rom, at Brudgom og Brud skulde ægtevies i Kirkerne.
Aar 230 indførtes Skriftemaal.
Aar 241 indførtes Helgendyrkelse og Forbønner for Afdøde.
Aar 252 godkendtes Barnedaaben paa en Biskopsynode i Kartago.
Aar 300 indførte man Altere og Messe; samtidigt begyndte Munkevæsenet.
Aar 314 begyndte man at opføre prægtige Kirker og at foretage Pilgrimsrejser.
Aar 340 begyndte man at opføre Klostre.
Aar 400 begyndte Gejstligheden at bruge særegne og kostbare Ornater.
Aar 427 begyndte man at bruge Korsets Tegn og udskære Kors i Kirkerne.
Aar 604 forordnede Biskop Sabanius i Rom at indføre Kirkeklokker.
Aar 657 forbød Biskop Eugenius Gejstligheden at leve i Ægteskab.
Aar 1722 indførtes Konfirmationen i Würtemberg. I Danmark blev den først indført af Kristian den Sjette, den 13. Januar 1736.

(Fra »Citater og Henvisninger« — faas paa Grenskontorerne, Pris Kr. 1,00).

for den ved, at Herren hersker med Kærlighed, og at der, hvis Loven bliver holdt, ikke er nogen Grund til Frygt.

Jesu Kristi Evangelium giver ikke Plads for Overtro af nogen Slags; og ved det Tegn skulde de Sidste Dages Hellige ryste enhver Form for Overtro af sig.

John A. Widtsoe.

Min Missionstid!

Onsdag d. 26. April blev jeg af Missionspræsident Orson B. West beskikket som Missionær. Søndag d. 30. April forlod jeg København. I Fredericia mødte jeg min Partner, Str. Bukke, og fuld af Forventning og Iver efter at kaste os ud i Arbejdet ankom vi til Esbjerg, hvor vi blev modtaget af en Del af Grenens gode Søskende. Mit Livs store Eventyr var begyndt.

Jeg havde kun eet Ønske, at arbejde til det yderste for Guds Sag. Jeg bad inderligt om Kraft og Styrke, saa jeg ikke maatte skuffe min himmelske Fader, min Missionspræsident og alle de kære Søskende, der viste mig Tillid. Tillid er en umaadelig Hjælp.

Arbejdet tog hurtigt hele vor Interesse. Frygtsomt bankede jeg paa den første Dør. Der var mange Nægtere og faa Samtaler i Begyndelsen, men Gud hørte vore ydmyge Bønner, og snart lærte vi, hvordan Arbejdet skulde gribes an. Jeg kom til at elske Skriftearbejdet. Det er vidunderligt, naar man bliver grebet af Missionæraanden. Ingen kan forestille sig den Lykkefølelse, den Glæde og Tilfredshed, man er i Besiddelse af efter at have afsluttet en god Samtale, for ikke at tale om en god Dag med op til 17 fine Samtaler, hvor alle paa det bestemteste lover at komme og overvære vor Gudstjeneste næste Søndag. Desværre blev kun de færreste af saadanne Løfter indfriet, men vi var til Gengæld straalende lykkelige, naar det skete, saa var Dagen reddet; det er nemlig Højdepunktet af Glæde for en Missionær. Det højeste Antal Skriftevenner, vi har haft til Kirken, er 13 paa een Søndag. Det var den sidste Søndag. Vi havde iøvrigt saa mange herlige Oplevelser paa Slutningen af vor Missionstid. Naar vi skriftede paa den ene Side af Gaden, kaldte Folk paa den anden Side af Gaden paa os, og en Dag, vi kun besøgte dem, vi tidligere havde talt med, var der en Dame paa anden Sal, der raabte: »Kommer I ikke her op!« Vor Glæde kendte naturligvis ingen Grænser, da vi opdagede, det var en tidligere Nægter, vi havde en Samtale med paa ½ Time. Vi har haft mange lange Diskussioner med Tilhængere og Ledere af andre Religions Samfund, kun med det Resultat, vort eget Vidnesbyrd blev styrket og Mormonismens hele Storhed gik op for os. Intet Menneske-Værk kan sammenlignes med Guds vidunderlige Frelsens Plan. Vi har med Glæde konstateret, hvorledes endog en Præst viste tydelige Tegn paa Nervøsitet og omend modstræbende, dog delvis maatte give os Ret i vore Argumenter. Vi var ikke bange for at forsvare vor Religion, vi fik altid, hvad vi behøvede. Jeg er taknemmelig, fordi jeg fik Anledning til at studere saa meget, det gav mig i Forbindelse med de Prøver, jeg mødte, et inderligt Ønske om at lære Gud at kende, og vi kender

Vejen, — direkte Kontakt — Bønnen. Er det ikke herligt, naar man i en Bøn føler, man er paa den rigtige Bølgelængde, da fatter man først Guds uendelige Storhed, Kærlighed og Barmhjertighed, men dog Retfærdighed. Jeg har Gang paa Gang i min Missionstid hentet Styrke gennem Bønnen til at udføre det, der syntes umuligt. Mit største personlige Resultat af min Mission er, at jeg har følt, jeg har haft Kontakt med min himmelske Fader.

Jeg var umaadelig lykkelig for mit Arbejde i Søndagsskolen, jeg elskede Søskende i Esbjerg og er taknemmelig for de Venner, jeg fandt der. Jeg er ikke i Stand til at udtrykke min Tak tilstrækkeligt til dem, der gennem Venlighed og økonomisk Støtte har hjulpet mig i mit Arbejde.

En herlig Tid — og saa pludselig, da det gik allerbedst, var det slut. Gid vi har saaet et lille Korn her og der. Jeg vil aldrig fortryde, jeg modtog Kaldet, for jeg ved, det bringer Velsignelse.

Anny Breum.

Brush up your English.

RELIEF.

The grandmother [1])was tucking her four-year-old grandson into bed. »All right, my dear«, she [2])whispered softly, »are you ready for your [3])bedtime story?«

The child began to [4])fidget. »Grandmother«, he [5])murmured, »not tonight, please«. »Then«, [6])offered the grandmother, »shall I sing you a [7])lullaby?«

»No«, said the four-year-old, »no lullaby«.

The grandmother was [8])perplexed. »Then, what can I do for you, my child?« she asked. »Well«, [9])proposed the child [10]) »suppose you take a [11])walk and let me get some [12])sleep«.

1. var ved at lægge. 2. hviskede. 3. »Godnat-Historie«. 4. blive urolig. 5. mumlede. 6. tilbød. 7. Vuggesang. 8. forvirret. 9. foreslog. 10. antagelig. 11. Tur. 12. Søvn.

Hvad ved De om Mormonsimen?

Kendte og ukendte Mænd og Kvinder udtaler sig til SKANDINAVIENS STJERNE.

Knud Clauson Kaas.

Den berømte Løjtnant og Kunstflyver, Eventyreren og Vovehalsen Knud Clauson Kaas, der i de senere Aar har befæstet sin Berømmelse ved sine navnkundige HVEM-VED-HVAD-Konkurrencer, der kendes overalt fra Radio, Varieté og ogsaa findes i Bogform — har denne Gang selv maattet staa for Skud, idet vi stiller ham Spørgsmaalet: »Haanden paa Hjertet, hvad ved De om Mormonismen, som De kan samle i en Udtalelse paa 50—75 Ord?«

Svaret kommer omgaaende:

»Den blev stiftet af en Mand, der hed Joseph Smith, i Amerika, og som levede et Sted længere Vest paa end Salt Lake City i Utah. Men han maatte efter Uoverensstemmelser med Menigheden drage mod Øst og grundlagde i Salt Lake City det store Mormontempel.

Flerkoneriet var oprindelig tilladt, til en Begyndelse formodentlig fordi Joseph Smith havde daarlige Erfaringer med sin første Kone, og fordi han følte Tilbøjelighed for Kvinder. Han havde dog slet ikke 100 Koner, men vel antagelig ca. 10. Senere maatte de bøje sig for Loven, og Flerkoneriet er nu forbudt.«

Og hvordan saa med Bedømmelsen? Ja, lad os gaa Svaret igennem Punkt for Punkt. Af rigtige Oplysninger kan samles følgende: Stiftet af Joseph Smith — i Amerika — Salt Lake City — Utah — det store Mormontempel — Flerkoneriet opr. tilladt, nu forbudt — ikke 100 Koner. Ialt 7 rigtige Oplysninger eller rigtigt huskede Navne med Tilknytning til Emnet.

Og forkerte Oplysninger eller Fejlhuskninger: Joseph Smith levede i de østlige Stater, altsaa Øst for Utah, som ligger tæt ved Californien ved Amerikas Vestkyst. — Det var ikke Uoverensstemmelser indenfor Menigheden, der førte til Udvandringen, men Forfølgelser udefra — Joseph Smith naaede aldrig Utah, men myrdedes i Illinois i Aaret 1844, den 27. Juni, og har som Følge deraf heller ikke grundlagt Templet i Salt Lake City — Flerkoneriet var først officielt flere Aar efter Joseph Smiths Død, fordi han havde Betænkeligheder ved at offentliggøre sin Aabenbaring herom. Begrundelsen for Flerkoneriet er Menneskenes Pligt til at mangfoldiggøre Slægten, og der henvises i denne Forbindelse til Det gamle Testamentes patriarkalske Orden. — Det vides ikke med Bestemthed (af ovennævnte Aarsag) hvormange Hustruer J. S. havde, men det var vist nok ikke over 3. Ialt 5 negative Points.

Slutsummen blev altsaa plus 2, hvad der vist maa betegnes som saa som saa, naar der tages i Betragtning, hvem, der svarer. Resultatet kan kun være en Opfordring til Søskende om at sætte alt ind paa at sprede Kendskabet til Mormonismen i langt større Udstrækning end hidtil. JS.

Et Sangkor, hvor der arbejdes!

En Ære at faa Lov til at synge med i Kirkens Kor.

I sidste Nummer af »Stjernen« var vor Ven *Censeo* et agtet og æret Medlem af Præstedømmet. Og saa forleden Dag havde han taget Skikkelse af en nydelig ung Pige, Medlem af Kirken gennem mange Aar, og med mere udpræget »Ben i Næsen« end de fleste i hendes Alder. Hun kom netop fra Sangøvelse, og jeg spurgte hende derfor ganske naturligt, hvordan det var gaaet?

»Straalende! De kan stole paa, at vi er glade for vore Øvelser nu! Man gaar ligefrem derfra med en Følelse af, at man har udrettet noget, og at man har lært en Masse! Det er dejligt, saa vi slider i det!«

»Naa, slider i det! Det er vel saa meget sagt. Det at synge, det kan da ikke være nogen Anstrengelse?«

»Nej, ved De nu hvad? Saa har De vist aldrig prøvet at synge under vores Sangleder! Han ligefrem *herser* med os, og han tillader os ikke en eneste Pavse i de to Timer, Sangøvelsen varer!«

»Saa er der megen »Mukken i Geledderne«, kan jeg tænke mig?«

»Nej — bestemt ikke! Netop ikke, fordi vi allesammen føler, at vi faar noget ud af den Tid, vi er der. Hver enkelt føler, at han eller hun skal udføre et Arbejde for at udfylde sin Plads i Koret. Vi er begyndt at føle det som en Ære at faa Lov til at synge med — hvor man maaske tidligere har følt det som en Pligt og ikke altid lige kær Pligt.« *J—t.*

Tyve tusind Bøger om Joseph Smith.

Englen Moroni sagde, at Joseph Smiths Navn skulde blive kendt over hele Verden for godt og ondt.

At Joseph Smith er en interessant Personlighed viser den store Mængde Litteratur, der er skrevet om ham. I Kirkens Arkiver i Salt Lake City er samlet over tyve Tusind Bind, store og smaa, der omhandler Profeten.

Tyve Tusind Bøger! En meget vægtig Litteratur om et enkelt Menneske. Til Sammenligning kan oplyses, at der kun er skrevet 2656 Bind om George Washington, der anses for at være Amerikas mest fremragende Mand.

Den første Tale.

Den første offentlige Tale, der blev holdt efter Kirkens Organisation, blev holdt af Oliver Cowdery Søndag den 11. April 1830 i Peter Whitmers Hjem i Fayette, New York. Efter dette Møde blev 6 Personer indlemmet i Kirken ved Daab.

Jeg kender kun en i hele Verden, der kan sættes som det første og eneste fuldkomne Eksempel for os at efterfølge, og det er Guds enbaarne Søn. *Joseph F. Smith.*

FOR LEDERE.

Om Instrukser fra Foresatte.

Enhver Leder har nogen over og nogen under sig. Han bør forlange, at de Instrukser, han giver sine underordnede, bliver fulgt — og han bør selv nøje følge de Instrukser, som bliver givet ham af hans foresatte.

Det kan ske, at en Leder gennem længere eller kortere Tid ingen Instrukser faar. Grundene hertil er i denne Forbindelse ligegyldige. Hvad skal da Lederen gøre? Skal han ræsonnere, at der maa være noget galt, og saa er det ikke værd at foretage sig noget?

Nej! Hans simple Pligt er ganske naturligt den at arbejde videre efter de Retningslinier, som sidst er blevet givet, og fortsætte dermed, indtil Kontraordre indløber. Og skulde han føle det som Mangel paa Hjælp i hans Arbejde, at han ikke faar tilstrækkeligt med Instrukser, saa er han ikke den Hjælp værd! En Leder er sat paa Pladsen for at lede, og det vil sige at føre —. Han skal have sin Organisation i sin hule Haand, og han skal kunne føre den videre frem alene — selv uden Instrukser. Foresattes Instrukser burde egentlig kun være nødvendige for Forandring i det engang givne Reglement.

FW.

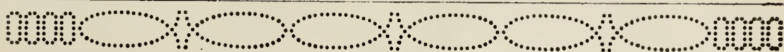
Har du følt en knugende Ensomhed?
Følt dig fuldstændig forladt?
Af Mennesker og Gud?
Og dog inderst i Sjælen hørt en Stemme,
der hvisked: Hold ud! Hold ud!

Jeg tror du har.

Denne Stemme, der hvisker til dig,
er selve din Gud.
Hvor meget du end dig føler forladt,
hvor meget du synes der end er forødt,
hvor meget din Næste dig end har stødt,
er Stemmen, som trøster dig, nær.

Den Stemme, der høres og skal lydes af dig.
Som du ikke kan løbe fra noget Sted.
Bestandig, bestandig den krydser din Vej,
og hjælper og hjælper og giver dig Fred
og vidner, at Gud staar dig bi.

Thomas A. Thomsen

LANDET RUNDT.

Aalborg: 24. December velsignedes Aksel og Gerda Klitgaard Jensens Datter af Grensforstander Arnold Bukke og fik Navnet Anni Jensen.

Aalborg: 14. Februar fylder Ældste Emil Sandberg 60 Aar. Broder Sandberg har været Medlem af Kirken siden 1915.

Esbjerg: Søndag d. 31. Dec. blev Br. og Str. Thorvald Christiansens lille Pige velsignet af sin Farbror, Br. Christian Christiansen og fik Navnet Grethe Christiansen.

København: 17. December døbtes Irma Breyen af Ældste Harry Petersen. Haandspaalæggelse ved Missionspræsident Orson B. West.

31. December viedes Ældste Harry Harold Petersen til Søster Alida Irma Karen Camilla Breyen. Vielsen forrettedes af Ældste Kristian Rasmussen.

31. December velsignedes Anna Marie Emilie Jensens lille Datter, født den 27. September 1944, og fik Navnet Winni Jensen. Velsignelsen foretoges af Ældste William Ørum Pedersen.

København: 22. Februar fylder Ida Johnsson 70 Aar og samme Dag Christine Olsen 75 Aar.

Silkeborg: 28. Januar fyldte Ane Petra Emmer 60 Aar.

Alle ovennævnte Søskende ønskes hjerteligt til Lykke!

Aarhus: Den kvindelige Hjælpeforening havde i December en Sammenkomst for Grenens Ældre med Servering af varm Mad. Foreningen har iøvrigt haft den Glæde at modtage 100 Kroner, som blev tilsendt anonymt. *F. Th.*

Primaryorganisationen afholdt i December en Juletræsfest med ikke færre end 36 Børn. De fik her overladt de Ting, som de igennem den sidste Tid har lavet i Primary til Julegaver til deres Forældre. Iøvrigt blev der leget og sunget. Foruden Børnene var der 7 voksne tilstede.

Søndagsskolen afholdt 2den Juledag sin Juletræsfest, hvortil mange Søskende og Venner var mødt, ialt 60 voksne og 90 Børn. *Jul.*

Esbjerg: 1. December afholdt Kvl. Hjælpeforening Banket for de ældre Søskende. Det blev en udmærket Aften med Underholdning og Leg efter Middagen. *D. N.*

Esbjerg: Anden Juledag afholdtes Juletræsfest for Søndagsskolen. Efter et ganske kort Program gik Børnene ind til det store Juletræ og sang Julesalmerne med deres rene, klare Stemmer. Der blev vist Films og Pose blev gratis uddelt til de mange Søndagsskolebørn. Børnene morede sig glimrende og dermed var Formaalet naaet.

Torsdag den 28. December havde Distriktspræsidenten og Grensforstanderskabet inviteret Søskende og Venner til en selskabelig Sammenkomst. Der blev danset, og alle morede sig godt.

Torsdag den 4. Jan. afholdt Ungdomsforeningen Nytaarsfest. Festens Deltagere var opfordret til at møde i Børnetøj, og megen Morskab kom deraf. Man legede, dansede baade moderne og gammeldags, og Stemningen var overalt høj.

Det var en Fest, der sent vil glemmes paa Grund af den me-

gen Morskab, den beredte alle de tilstedeværende. *B. L.*

20. Dec. 1944 afgik Broder Otto Jacobsen ved Døden, 62 Aar gammel, Br. Jacobsen, der i en Aarrække har været Medlem af Kirken, havde lidt af et Hjerteonde de sidste Par Aar, og Døden traf ham ikke uforberedt. Lige til det sidste søgte Br. Jacobsen Kirken og bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed.

Begravelsen fandt Sted Søndag den 24. Dec. Br. Christian Christiansen og Br. Ejnar Nielsen talte smukt og trøstende til de Efterladte. Damekoret sang »Skal vi mødes efter Døden«. Br. Jacobsen efterlader sig Hustru, der ogsaa er Medlem af Kirken, samt flere Børn.

Ære være Br. Jacobsens Minde. *B. L.*

København: En tragisk Livsskæbne afsluttet: Ældste Valdemar Asbjørn Jacobsen døde den 27. December efter mere end 4 Aars strengt Sygeleje, som bandt ham, efter at han pludseligt var blevet ramt af en næsten fuldstændig Lammelse. Broder Jacobsen vil være kendt af de fleste Søskende Landet over som Leder af København Grens Sangkor gennem mere end 10 Aar, og som saadan deltog han i en Række af Ungdomsstævnerne.

Begravelsen formede sig som en smuk Hyldest for hans store uegennyttige Arbejde for Koret. Dette medvirkede under Br. Edmund Kaisers Ledelse med en Række af Broder Jacobsens Yndlingssange, bl. a.: »De, som saar med Taarer« og »Den store hvide Flok« med Koncertsanger Max Freuler som Solist. Et meget stort Følge viste Broder Jacobsen den sidste Ære. Ære være hans Minde!

Juleaften, som i Aar faldt paa en Søndag, afholdtes kun eet Møde, nemlig Koncert Kl. 14. Koret viste sig ved denne Lejlighed atter at være i god Fremgang.

2. Juledag afholdt Søndagsskolen som sædvanlig Juletræ for Børn og voksne. Primary holdt en lignende Fest 3 Dage senere.

1. December afholdtes et Underholdningsprogram, som det var en virkelig ublandet Glæde at overvære. Det var Gleanerpigerne og den kvindelige Juniorklasse i Ungdomsforeningen, som under Ellen Christensens Ledelse festede til Fordel for Juleuddelingen til Kirkens Ældre. For en Gangs Skyld gik Programmet Slag i Slag. Sketch fulgte paa Tableau, Operaparodi paa Deklamation, flere Sketches, Sange, og til Overflod et Par Artister med stort Program. Saadan skal et Program være! *JS.*

INDHOLD:

SØNDAGSSKOLEN

Marts 1945.

NADVERVERS

O salig Stund ved Hans Bord
da vi som Søskende fremstaar,
og til Erindring om Guds Lam
forenet priser højt Hans Navn.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*

Matthæus 23. Kap. 11. Vers: Men den største iblandt Jer skal være Jeres Tjener.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*

Johs. Evang.: 14. Kap. 23. Vers: Dersom nogen elsker mig, vil han holde mit Ord, og min Fader vil elske ham, og vi skal komme til ham, og tage Bolig hos ham.

3. Søndag. *Junior Klassen*

Pagtens Bog: 88. Kap. 126. Vers: Og frem for alt, ifør Jer Kærlighedens Baand, som med en Kaabe, som er Fuldkommenhedens og Fredens Baand.

4. Søndag. *Senior Klassen*

Pagtens Bog: 93. Kap. 38. Vers: Hvert Menneskes Aand var uskyldig i Begyndelsen, og da Gud havde forløst Mennesket fra Faldet, blev Mennesket atter i dets spæde Alder uskyldig for Gud.

C. E. A.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

»Cicero« Kbhvn. N.